

bred og velfærd for forældre, som har forsørgerpligt over for børn, og især for kvinder under svangerskab og med nyfødte børn samt oprettelse af børneforsorgsforanstaltninger. Det svensk-danske ændringsforslag nåede dog aldrig til afstemning, idet det mongolsk-polsk-sovjetiske forslag kom til afstemning først og blev vedtaget med 35-17 (bl. a. de nordiske) 33, hvorefter alternative forslag automatisk bortfaldt.

Blandt de nye paragraffer, der blev indsat i teksten, kan også nævnes et ændringsforslag fra Irak om afskaffelse af alle former for fremmed økonomisk udnyttelse, især som den praktiseres af internationale monopoler. Forslaget blev vedtaget efter visse mindre ændringer med 77-0-24 (vestlige lande) og findes nu gengivet i paragraf 12 (c). Forinden var et mexicansk ændringsforslag om at udlade henvisning til de internationale monopoler nedstemt med 4-56-39 (bl. a. Norden).

Fra debatten om dette kapitel vil iøvrigt blive husket et britisk ændringsforslag bl. a. gående ud på, at der bør være sikkerhed for, at alle personer uden forskelsbehandling skal være bekendt med deres rettigheder og pligter og have adgang til nødvendig juridisk bistand for at gøre brug af deres rettigheder. Det blev i let ændret form vedtaget med 83-3-8 (østlande) og findes nu som paragraf 11 (f).

Kapitel III. Midler og metoder.

Tjekkoslovakiet indførte en ny paragraf i kapitel III om imødegåelse af kapitaludførsel fra u-landene. Efter en længere debat ændredes teksten på foranledning af Ceylon således, at der kun blev tale om at hindre sådan kapitaludførsel, som står i modsætning til den sociale og økonomiske udvikling. Det ceylonesiske ændringsforslag blev dog kun vedtaget med stemmetallet 36-10-35, medens paragraffen som helhed — den nuværende 16 (d) — blev vedtaget med 87-0-1.

Til en paragraf om fremskyndelse af sociale og institutionelle reformer og motivering af den enkelte, med henblik på afskaffelse af enhver form for udnyttelse, herunder gennemførelse af landbrugsreformer, fremkom Sovjetunionen med et ændringsforslag, som blandt andet krævede overførsel af al jord

til de personer, der bearbejder den. Forslaget blev forkastet med 19-40 (Vesten, deriblandt Norden)-37. Derimod blev et ændringsforslag, fremlagt af en u-landsgruppe bestående af Indien, Indonesien, Kenya, Libyen, Nepal, Pakistan, Uganda, Forenede arabiske Republik, Tanzania, Øvre Volta, Jugoslavien og Zambia, som i øvrigt via et samlet sæt ændringsforslag til en lang række af paragrafferne kom til at præge debatten om dette kapitel, vedtaget med 90-0-2, som gengivet i deklARATIONENS paragraf 18 (b), efter at en new zealandsk formulering om landreformer, hvor ejendomsforholdet til og brugen af land bør tjene målene for social retfærdighed og økonomisk udvikling bedst, var blevet vedtaget med 76-1-16.

Sovjetunionen havde forinden under behandlingen af den paragraf, som nu er opført som 18 (c) fremsat et nærmest identisk ændringsforslag som det ovenfor omtalte. Ved den lejlighed kom forslaget imidlertid ikke til afstemning, idet en af u-landsgruppen fremlagt tekst kom til afstemning først og blev vedtaget med 95-0-1.

På italiensk foranledning indsattes den nuværende paragraf 19 (c) om fremmedarbejdere. Paragraffen går ud på, at disse og deres familier bør have sociale ydelser i overensstemmelse med ILO-konventionen nr. 97 som revideret i 1949. Uanset at Danmark ikke har ratificeret denne konvention, stemte Danmark sammen med de øvrige nordiske lande for paragraffen, som blev vedtaget med 61-1-21.

I den nuværende artikel 20 er paragraf (a) vedrørende fagforeningsrettigheder baseret på et ændringsforslag fremsat af Hviderusland, efter at Polen og Syrien havde måttet opgive at få indarbejdet et forslag om, at fagforeningsrepræsentanter bl. a. skulle have ret til at udøve indflydelse på fordelingen af nationalindkomsten. Paragraffen blev vedtaget med 39-17-36. Henvisningen i paragraf (b) til begrænsning af arbejdstiden for at beskytte arbejdernes helbred og sikkerhed blev indføjet på foranledning af Finland med efterfølgende norsk medforslagsstillerskab. Paragraffen blev enstemmigt vedtaget.

På finsk initiativ og med de øvrige 4 nordiske lande som medforslagsstillere, indførtes deklARATIONENS paragraf 20 (c) om forholdsregler til udvikling af harmoniske rela-